

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 16. junija.

—r.— Pred kratkim časom brzovjavilo se nam je iz Ptujja, da je dr. Mihelič v družbi svojih prijateljev in političnih somišljenikov: natakarja Pogachnika, črevljarja Graberja in usnjarja Janežiča napadel ptujskega meščana ter ga vdaril s pestjo v obraz, ker nij hotel pomagati peti „Wacht am Rhein“. Ta škandal je morda sam ob sebi lokalnega pomena, ker takih krajev, kjer pijani ponočnjaki napadajo v poznej uri goste, ki so jim zaradi političnega mišljenja neljubi, dobé se tudi drugod, da si moramo zopet dostaviti, da se bode redko kje staknil mej ponočnimi razsajalci tudi advokat, ki ima sicer pri svojem poslu dostikrat nalogo, da zagovarja ponočne ekscedente. Ali če dr. Miheliču dopada, po polnoči s klobutami nemški svoj vpliv po dima polnih kavarnah kazati, je to njegova stvar in mi mu tega ponočnega kratkočasenja nikakor nečemo kratiti! Drugače pa so razmere, če se nam tu brzovjavi, da je naš dr. Mihelič težko svojo pest za tega delj v akcijo postavil, ker se nekdo nij hotel tako zelo ponižati, da bi pel prusko pesen „Wacht am Rhein“. Ta pesen je pri nas političnega pomena ter je nekako gaslo tistih, ki koprne po pruskej svojej domovini, ki v skritih kotih svojega srca hrepené po razpadu Avstrije in po političnem združenju z veliko Nemčijo! Ta pesen je pri nas nepatriotična in nelojalna, to vse pa še veliko bolj v krajih spodnještajerskih, kjer ne prebivajo Nemci, temveč Slovenci, ki se za Reno in njeno stražo toliko brigajo kot za predlanski sneg na naših snežnikih! Vedeli smo uže od nekda, da živi po spodnještajerskih mestecih četa fanatičnih nemškutarjev, ki se v svojem življenju nijso družega naučili, nego s težavo klepati nekako dijalektično nemščino. Te nemščine se oklepajo zdaj ti nemškutarčki s tisto ljubeznijo, kakor se na primer z zavestjo in ponosom nevedni Indijanec oklepa cilindra ali kakega družega kosa evropejske obleke, ki ga je slučajno dobil v svojo pest. Kakor meni zamurec, če je svojo črno nagoto pokrtil s francosko suktnjo, da je olikanejši od svojih sozamuraev, ki letajo brez evropejske obleke okrog, isto tako so ti spodnještajerski nemškutarji mnenja, da so si s tisto nemško rezanico, ki jo umé govoriti, priborili kulturo ter opravičenje, z zaničevanjem se ozirati po Slovencih in po narodnih naših zahtevah. Da so ti meščanski nemškutarški filistri surovi, to smo tudi vedeli, ker neolikani elementi ne morejo biti drugači, nego surovi! Vedeli smo pa tudi (in sedaj nas je klobutarski ptujski advokat še bolj potrdil v našej tej veri), da so ti nemški očaki po spodnještajerskih mestih, kojim je „Cillier Zeitung“ jedina duševna piča in jedini politični evangelij, prav nelojalni, in da se pri svojih nemških prenapetostih le preradi ozirajo čez mejo v Prusijo, kjer prebivajo čisti Nemci, mej katere se v svojej zaslepljenosti prištevajo tudi same. Vsak renegat skuša pri novej stranki, h katerej se je spokoril, z gorečnostjo prekositi vse druge. In kdor je nemškutar, bode vsikdar bolj nemško-prusko postopal od pravih čistih Nemcev. In najhujši krik o „zatiranji“ Nemcev gonijo sedaj renegati po Avstriji;

na Kranjskem je g. Dragotin Deschmann brez dvombe večji kničač kot vsi Kočevarji in drugi pravi Nemci skupaj! In tako so tudi spodnje-štajerski nemškutarji bolj nemško-pruski od družih avstrijskih Nemcev; pri vsakej priložnosti pojo „Wacht am Rhein“ in vzor jim je vitez Schönerer, ki živi s svojo osebo v Avstriji, s svojim srcem pa v Prusiji. Spodnje-štajersko nemškutarstvo nij torej samo slovenščini sovražno; ta koterija je na skrivnem tudi nelojalna, kar pa se časih jasno obelodani, kadar se namreč kak „odličnjak“ malo čez mero napije, tako da potem insultira mirno meščanstvo, katero neče peti pruske pesni „Wacht am Rhein“. O tej nelojalnosti bili so možje, stvari od blizu opazujoči, uže davno prepričani! Moj Bog, kdor ima srce, da zataji in zaničuje jezik, ki ga mu je rodna mati govorila pri zibeli, le-ta se tudi ne bode dolgo pomišljal, če je treba razrešiti tiste vezi, ki nas vežejo z domovino, državo in dinastijo. Naj le prepevajo „Wacht am Rhein“, naj le prodajajo ostentativno modre cvetove iz žita, konečno se bodo v merodajnih krogih vender le prepričali, da je Slovanstvo prvi steber carskej dinastiji, prvi steber državi. O spodnjem Štajerskem vé se uže sedaj, da so Slovenci lojalnost tik narodnosti napisali na svoj prapor, da pa so stari nemškutarčki, hoteč rešiti „nemško“ svojo narodnost, postali pruski agenti, ki vsacega pretepó, če neče z njimi v koru tuliti „Wacht am Rhein“.

In taka koterija hoče imeti prihodnost v slovenskej Štajerskej? Mi se ne pritožujemo, da so ti nemškutarčki taki kakor so; mi smo še celo usodi hvaležni, da so taki, kakor so. In to je morala iz vse te stvari!

„Slovenske Matice“ osemnajsti redni veliki zbor

dne 14. junija 1882.

(Konec.)

Gosp. Luka Robič razlaga, da se premoženje Matice nij zmanjšalo, razloček mej nekdanjim razkazilom premoženja in zdanjim iskati je le v tem, da so se poprej obligacije stavile v račun po nominalnej vrednosti, zdaj pa po pravej vrednosti, kakor so na borski zaznamovane.

Prvomestnik Grasselli opomni zaradi knjig, katere ima Matica v zalogi, da bi bila njih prava vrednost 15000 gld., a da je odbor v račun stavil le 4000 gld., kar so gotovo vedno vredne. Gledé članov treba vedeti, da se zdaj le tisti tiskajo, ki so uže plačali letnino, prej pa so se dajali v imenik vsi udje, ne gledé na to, ali so uže plačali ali ne.

Dr. Zarnik strinja se s predlogom Šukljevim, a dostavi, naj bi bil odbor sestavljen le iz 20 odbornikov in se ločil ne v dva pododborna, ampak v dva odbora, v književni, obstoječi iz 14 članov in gospodarski s 6 člani. Vsacemu teh odborov naj bi bil na čelu jeden podpredsednikov.

G. Luka Svetec ugovarja prof. Šukljeju in pravi, da se temeljitih uzrokov nij navelo. „Matica

naša ustanovila in razvila se je lepo. Premoženje iznaša dobrih 50.000 gld., izdale so se lepe knjige, omenjam le Somatologije in Šumanove slovnice. Stan društva je tak, da smo v ožgled našim siromašnim razmeram lahko zadovoljni. Da se kritikuje, je naravno, kajti nad vsacega se kdo spravi, še celo našega pesnika Preširna ne puste v miru, in kako so se spravili nad Gregorčiča! (Veselost in odobravanje). Tako je tudi pri Matici. Mi ne nazadujemo, temveč napredujemo. Šolske knjige se hitro preminjajo, omislile se bodo, kadar jih bode treba. Stremayr je sicer res obljubil pouk v slovenskem jeziku, a storil bi menda ne bil, in samih šolskih knjig tudi ne moremo izdajati. Kar se pa vsako leto članom priredi knjig, vredne so gotovo 2 gld. — Stvar naj se tedaj še jedenkrat vzame v pretres.“

Sprejme se potem po g. Grasselliji formulirani predlog: Novo voljenemu odboru se naroči, da preuredbo društvenih pravil v tem smislu, da se odbor sestavlja le iz 20 v Ljubljani stanujočih odbornikov in razdeli v gospodarski in književni odbor, vsak s svojim posebnim podpredsednikom, pretreduje in v bodočem rednem velikem zboru Matice poroča, — skoraj jednoglasno.

Predlog dra. Zarnika, naj bi imeli volilno pravico le v občnem zboru navzočni Matičarji, ostane v manjšini.

Dopis ljubljanskega društva „Narodni Dom“, katero naznanja, da se v njegovih pravilih nabajajo le-ta določila:

§. 1. Društvo „Narodni Dom“ ima namen sezidati in vzdrževati „Narodni Dom“ v Ljubljani. S tem hoče društvo vsem narodnim društvom ljubljanskim, ki se z umetnostjo in znanstvom pečajo, ali družbinskej zabavi služijo, stalno in lepo domačijo napraviti in na tak način pospeševati narodno omiko in zabavo.

§. 16. Kadar bodo vsi dolгови poplačani in deleži popolnem amortizirani, se društvo razide in vse društveno imetje postane lastnina Matice Slovenske v Ljubljani pod temi pogoji:

„1. Da „Narodni Dom“ ne bo nikoli svojemu v teh pravilih izrečenemu namenu odtegnen;

2. da se „Narodni Dom“ ne sme prodati niti obremeniti;

3. da Matica Slovenska polovico dohodkov za se obrne, drugo polovico pa za to, da napravi ustanove za slovenske dijake, umetnike in pisatelje.

Dolžnosti navedene pod 1. in 2. je pri prepisu vknjižiti.

§. 17. Ako bi se društvo razšlo, predno dovrši svojo nalogo (kar občni zbor z dvema tretjinama navzočnih društvenikov skleniti more), pripade to, kar po poplačanih dolgovih in deležih premoženja še ostane, brez vseh pogojev Matici Slovenskej v Ljubljani — vzame se jednoglasno na znanje.

Po končanem dnevnem redu pritoži se g. Lovro Žvab, da pogrša na dnevnem redu raznih nasvetov, kakor druga leta, da še nij prejel Matičinih knjig in da se narodno blago, katero je v rokah Matice pustil neporabljeno. Matica naj bi iz tega gradiva izdala zbirko narodnih pesnij, pripovedek itd. kar bi

valci in odborniki te občine! če vas je še kaj, ne pustite g. županu in njegovemu pisarju občeovati, kakor sama hočeta in imena mož za podpise iz tretje občine v najem jemati, ker to je za vas in za vso občino velika sramota!

„Slov. Gosp.“

Domače stvari.

— (Društvo kranjskih zdravnikov) ima 22. t. m. svojo sejo s sledečim programom: I. Notranje zadeve: a) volitev poslanca in njegovega namestnika k društvenemu zboru avstrijskih zdravnikov v Gradci. b) Volitev poslanca v mestni zdravstveni svet. II. Državni poslanec dr. Vošnjak: O predlaganih zakonih zdravniške zbornice. III. Mestni fizikus dr. Kovač: Mestna zdravniška poročila. IV. Prof. dr. Valenta: Porodoslovsko-gynekologične demonstracije. — Za sklepanje se po pravilih zahteva navzočnost 12 družtvenikov.

— (Rakova kuga) se je tako razširila, da na današnjem ribjem trgu v Ljubljani ni bilo nobene raka videti. Ribiči so dejali, da je vse poginilo. Vlani bilo je na Nemškem, odkoder je rakova kuga prešla tudi v naše vode, ravno tako, in morali so si rakov dobiti s Francoskega, da so jih v svojih vodah zaplodili. Naša dežela bi bila ob velik zaslužek, če se v kratkem ne ukrene, kako bi se raki zopet zaredili.

— (Okrajni glavar Štefan Klančič) umrl je včeraj v Kamniku 65 let star.

— (Umrli) je 12. t. m. v Zagrebu g. Josip Župčić, tajnik hrvatske vlade, ki je mnogim Slovencem, zlasti iz dunajskega življenja v dobrem spominu. Sodeloval je v pevskih zborih kot tenorist.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima v soboto 17. t. m. tretjo redno poletno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Prečita se poročilo o zadnji seji. 2. Pogovarjanje o shodu slovanskih visokošolcev v Ljubljani. 3. Slučajnosti. K obilnej udeležbi vabi uljudno gg. ude in prijatelje društva

— (Ogenj.) Podružnica Matere Božje v Kloštru, fare podzemeljske na Dolenjskem, pogorela je v noči od 14. do 15. t. m. Divji element vničil je vse, ostali so samo razpokani zidovi. Urok prvi trenutek neznan.

— (Novi desetaki.) Blizu Trsta bil je pred par dnevi somenj. Stara ženica prignala je kravo na prodaj. Kmalu pride kupec in po kratkem pogajanju sklenena je kupčija in krava prodana za 80 gld. Kupec vzame listnico v roke, potegne iz nje nov desetak, položi ga prodajalki na roko in pravi: „Tu je deset goldinarjev“ — potem obrne desetak — „in tukaj zopet deset, je dvajset“. In tako je obračaje desetake naštel kmetici štiri nove desetake za 80 goldinarjev. Domov prišedši je kmetica svojemu možu ravno tako delala račun, a ta nekoliko bolj premeten, skušal jej je dokazati, da je vsega vkupe le 40 gld., a starej mamicici to nij hotelo v glavo ter menda še zdaj misli, da je prejela res 80 gld. O kupci sleparji nij sluha ni duha.

— (Srenjski pisar) v Brezji je brez županovega vedenja in volje podpisal na Miheličevo prošnjo imena več Slovencev pa tudi nemčurjev ter odposlal. Pisar je vrlo slovenskega očeta sin. Sram ga bodi tem bolje!

„Slov. Gosp.“

— (Zoper podpisane Miheličeve prošnje) protestirajo posestniki Janez Volk, Franc Čagran in Jarnej Matjašič; kajti ti možje še prošnje videli niso in bi radi vedeli, kateri „lump“ je njih imena podpisal.

— (Spremembe v lavantinskejški škofiiji.) G. M. Stoklas postal je dekan v Brežicah, g. Sim. Gaberc, župnik v Framu in g. Janez Nedeljko je umrl 33 let star.

Izpred porotnega sodišča ljubljanskega.

Dne 14. t. m. dopoldne bil je zatožen kmetški fant Janez Friškovec z Vrhopolja, okraja kamniškega, zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe. Dne 2. oktobra l. 1881. mej 8. in 9. uro vračal se je posestnik Jarnej Jerina s svojo ženo, v družbi soseda in njegove žene iz Kamnika domov. Blizu Vrhopolja skočijo izza plotu fantje in zatoženec udari

s kolom Jarneja Jerino na glavo tako silno, da se Jerina takoj zgrudi na tla in je bil štiri dni v nezavesti. Zgubil je precej po udarci tudi sluh, a pozneje se mu je nekoliko povrnil. Zdravniki izpovedo, da se mu utegne s časom povrnuti sluh popolnem.

Zatoženec Friškovec ne taji dejanja, izgovarja se pa s tem, da udarec nij bil namenjen Jerini, nego fantom z Vrhopolja, kateri so zabavljali njemu in njegovim tovarišem. Porotniki potrtili so vprašanje zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe jednoglasno, pa tudi dodatna vprašanja, ali bode Jerina škoda na sluhu stalno trpel, z 10 proti 2 glasom. Vsled mnogih olajšalnih okoliščin obsodi sodišče zatoženca Friškoveca, katerega je zagovarjal dr. Moše, na jedno leto težke ječe, poostrene s postom. Vrhu tega mora plačati Jerini 100 gl. za bolečine, 30 gl. za zdravnika in sodnijske stroške. Predsednik sodišča g. pl. Zhuber, lomil je „kranjsko špraho“ tako neusmiljeno, da nas je bilo v dvorani kar strah.

Dne 14. junija popoldne bil je zatožen 55 let stari župan Ustar Martin iz Velike Vasi, okraja kamniškega, zaradi zlorabe uradne oblasti. Zatoženi je bil uže jedenkrat kaznovan, ker je kradel divjačino, na pet dni zapora. V občini imel je kmet Janez Vidmar nezakonskega otroka v oskrbi, a dolgo časa nij bilo novcev za hrano otroka. Vidmar gre k županu Ustarju in ga prosi, naj mu pomaga, da dobi novce. Ustar stori potrebne korake, in okrajno glavarstvo v Novem mestu pošlje okrajnej sodnji v Kamniku 42 gld. 32 kr. za otroka. 24. decembra 1881 naznani okrajno glavarstvo to županu Ustarju. Dne 26. decembra 1881 pozove Ustar soseda, da gresta k Vidmarju, in mu mej potom reče: „Pol denarja mora Vidmar meni dati“. Ko pride k Vidmarju meni, da denarja ne bo lahko dobiti, a če mu da pol vsote, tedaj se bode potrudil še dalje, in morda se posreči dobiti novce.

Kmalu potem potegne Ustar novce, a še le letos o svečnici dal je Vidmarju 20 gld. drugo pa pridržal za se. Porotniki spoznali so ga jednoglasno krivega, in sodišče ga obsodi na dva meseca težke ječe, poostrene vsak teden s postom. Razen tega ima povrnuti Vidmarju 22 gld. 32 kr. in plačati sodnijske stroške.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“.

London 16. junija. V gorenjej zbornici poroča Granville, da je v Aleksandriji vse mirno. Vojaki menda storé svojo dolžnost. Veliko Evropecev ubežalo je na oklopne ladije. Nasproti natolcevanju Salisburyja pravi Granville: Salisbury nij povedal, kaka sredstva da želi, razen da odstopimo od Francoske, se ne zanašamo na druge vlasti in pokličemo brodovje nazaj. Vlada pa se ne pusti siliti h korakom, ki bi bili škodljivi, Evropecem pa usodepolni.

Aleksandrija 16. junija. Zopet poskuša se posredovanje mej voditelji vojne stranke in kedivom. Vojna stranka bode kedivu poslušna, ako svoja sovetnika Kairipašo in Talatpašo odpusti.

Razne vesti.

* (Najden zaklad.) Pretekli teden dokopali so v Parizu delalci, ki so podirali v Rue civile du Temple staro palačo, nekdanjo lastnino vojevode Guise, v obokanej podzemeljskej kleti do železne posode. Ko so jo po velikem trudu izkopali in dvignili kvišku posodo in v navzočnosti podjetnika in delavcev odstranili pokrov, zablesteli so iz posode sami zlati s podobno Karola VI. Ves zaklad je 80 funtov težak.

* (Lovec na tigre.) V Allahabadu umrl je koncem maja Maharadža iz Balrompora vsled prehlajenja. Umrli bil je velik lovec, ker je v svojem življenju postrelil nad 800 tigrov, bil tedaj velik dobrotnik svojemu okraju.

* (Zanimljiv slučaj.) Iz Hamburga se piše: Naša nadsodnja izdala je pred kratkim prav zanimljivo razsodbo. Tukajšnji mešetar, ki si je pri društvu „Janus“ zavaroval življenje za 12 000 mark, bil je zaradi nekega hudodelstva obsojen na šest let težke ječe. „Janus“ vsled tega obsojenca nij hotel

dalje imeti zavarovanega, prva sodnja pa je odločila, da kazen še ne razdere zavarovalne pogodbe, če se le premija plačuje o pravem času. Drugače pa nadsodnja, razsodila je namreč: Nij dvombe, da nij nobeno zavarovalno društvo vezano, sklepiti zavarovalne pogodbe in nadaljevati z onečastenimi ljudmi. Taka obsodba zruši zavarovalno pogodbo. Dalje treba pomisliti, da je podlaga, na kateri se je sklenila zavarovalna pogodba, zdaj vsa druga, ker je statistično dokazano, da je umrljivost mej ujetniki veliko večja, nego mej ljudmi, ki žive v pravilnih razmerah.

* (Usodepolna dedščina.) Bogat trgovec v Trstu z imenom Čičeklis podedoval je pred par leti v Atenah 200.000 frankov. Zaradi te dedščine pričela se je pravda, katero je dobil imenovani trgovec ter pred poldrugim letom poslal svojega kompanjona Kanelovpulos v Atene, da tam prevzame dedščino in prinese v Trst. A nesrečneža našli so mrtvega pred gostilno, kjer je stanoval. Prsi bili so večkrat prebodene z nožem. Takrat se je veliko govorilo o tem, a zločina nijso dobili, akoravno je bilo mnogo indicij. Zdej napotil se je g. Čičeklis sam v Atene po dedščino, a zadela ga je jednaka usoda. Kakor poročajo dunajski listi, našli so ga mrtvega na dvorišču hotela, v katerem je stanoval. Vse okoliščine kažejo, da so ga napadovci vrgli iz tretjega nadstropja skozi okno in z veliko silo. Radovedni smo, kako se bode izkazala sodnja v Atenah.

* (Kako se vojakom dobro godi) ne pri nas, ampak na Angleškem, čitamo v nemških novinah. Na Angleškem smatra se nespodobnim, če se sprehaja kako žensko bitje samo, brez moškega spremstva. H šine in pestunje najemajo si tedaj vojake, da jih vodijo na sprehod in plačujejo v našem denarju topničarju za jedno popoldne 25. krajc., kirasirju 50 krajc. in konjiku od garde do poldrugoga goldinarja. Vsaka taka ženska se hoče posebno izkazati svojemu spremljevalcu in vsled tega se angleškim vojakom dobro godi, vsaj ob nedeljah in praznikih.

* (Osel v parku.) V toplinah Baden-Baden jaše vsako jutro mlada velikovojvodinja na oslu po parku. Tujcu, ki je imel velicega psa sobjo, zabranil je vratar vhod, rekoč, da psi ne smejo v park. Ko tujec drugo jutro zagleda velikovojvodinjo na oslu, pritoži se pri istem vratarju, da je njemu s psom zabranil vhod, drugi ljudje pa slobodno šetajo celo na oslih. A vratar mu odvrne: „Jaz imam samo povelje, zavračati pse, ko bi hotel zavračati tudi osle, bi ne bil gotov ves ljubi dan“.

Zahvala.

Blagorodnemu gospodu M. Janzekoviču, okrajnemu zdravniku vrhniškemu, kateri je 12. t. m. iz prijaznosti tukajšnjejši šolske mladini ponovil „cep-ljanje koz“, izreka podpisani v imenu šolarjev javno in prirsčno zahvalo.

V Borovnici, dne 14. junija 1882.

Fr. Papler,
šolski vodja.

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. junija	ob 7. uri zjutraj	732-19 mm.	+ 13-6° C	slaboten vzhod	deloma jasno	23-30mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	729-71 mm.	+ 20-8° C	zmeren jugozahod	deloma jasno	
	ob 9. uri zvečer	733-41 mm.	+ 7-4° C	močan gorenjec	oblačno	
14. junija	ob 7. uri zjutraj	734-86 mm.	+ 7-2° C	slaboten vzhod	oblačno	0-00mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	734-09 mm.	+ 15-8° C	slaboten jugozahod	jasno	
	ob 9. uri zvečer	734-89 mm.	+ 11-4° C	slaboten gorenjec	jasno	
15. junija	ob 7. uri zjutraj	735-37 mm.	+ 10-0° C	slaboten vzhod	jasno	0-00mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	732-95 mm.	+ 17-8° C	zmeren jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	732-79 mm.	+ 15-6° C	slaboten jugozahod	oblačno	

B. V Avstriji sploh:

Začni pritisk se je jel povsod polagoma dvigati in so se nejednakomernosti tolikanj poravnale, da je znašal razloček mej maksimum na severu in mej minimum na jugu samo 6 mm. Vetrovi so postali vseskoz močnejši in so se zasukali, večidel še močnejše proti jugu. Temperatura je bila povsod zelo nizka in je stala globoko pod normalom; razloček mej minimum v centru in mej maksimum na jugu je znašal 10° C. Nebo je bilo povsod zelo spremenljivo, vreme zelo nestanovitno; sploh pa precej mokrotno in deževno; po več krajih se je nagibalo k nevihtam.

